

Projektmageri i Lillebæltsområdet – URPM.2015-0011
Evalueringsrapport

Ovenstående projektnavn var det officielle, som DOF Lillebælt havde ansøgt projektet under, men det stod allerede på forhånd klart, at dette navn ikke var egnet til at bruge over for målgruppen. Heldigvis fandt de første deltagere selv på et bedre navn, nemlig Kultopia, og det er under dette navn vi siden har omtalt projektet, både internt og over for samarbejdspartnere og offentligt.

I. Projektoplysninger

Om målgruppen

Kriterierne for projektets målgruppe var defineret entydigt i betingelserne for den pulje, projektet søgte støtte fra: unge mellem 16 og 24 år. Inden for denne overordnede ramme havde vi valgt at fokusere på dem, der *"måske ikke finder sig så godt tilpas i et mere traditionelt, regelbundet og stramt organiseret foreningsliv, men som til gengæld har fantasi, iderigdom og visioner"*. Vi var på forhånd bevidste om, at vi med denne beskrivelse af målgruppen havde stillet os selv over for en vanskelig udfordring. Alene det at finde en kontaktoverflade til en målgruppe, der pr. definition ikke er organiseret, krævede nytænkning. Samtidig skulle vi være meget opmærksomme på at finde den rette balance mellem på den ene side at sikre at deltagerne fik følelsen af at modtage et reelt tilbud, der gør en forskel og på den anden side respekten for deres integritet og autonomi.

Projektets geografi

Vores organisation har til huse i Middelfart kommune, men fungerer som fælles administration for en række uafhængige aftenskoler i 10 kommuner spredt over det meste af landet. I dette projekt havde vi valgt at fokusere på vores absolutte hjemmebane, Middelfart og Fredericia. Baggrunden for dette var dels det rent lavpraktiske, at vi her ville kunne være mere fleksible og økonomiske på grund af korte afstande, men i endnu højere grad at det er her, vi har de bedste netværk i forhold til kommune, foreningsliv, personlige kontakter osv. Udgangspunktet var, at aktiviteterne projektets første år skulle finde sted i Middelfart kommune, andet år i Fredericia, men at der ikke var noget krav om at man skulle have bopæl i den pågældende kommune for at deltage.

Deltagere

Projektet havde en målsætning om at inddrage en kernegruppe på 10 faste deltagere i hver af de to kommuner. Denne målsætning blev overopfyldt i Middelfart, hvor vi havde 14 deltagere, der deltog i over halvdelen af mødegangene. I Fredericia viste det sig vanskeligere at fastholde deltagerne over en længere periode, og reelt kan vi kun tale om 5-6 egentlige keredeltagere her. På denne måde er projektets kvantitative målsætning for keredeltagere samlet set blevet opfyldt, men med en lidt skæv fordeling mellem projektets to geografiske fokusområder.

Som udgangspunkt for rekrutteringen af deltagere sammensatte vi allerførst en inderkreds af fem "ambassadører". Ambassadørerne blev fundet blandt medlemmerne af Middelfart Ungdomsråd og Fredericia Ungebyråd, og vi valgte at lade denne gruppe arbejde på tværs af de to kommuner lige fra

projektstart. I praksis betød det, at det var dem fra Middelfart, der kom til at trække hovedparten af læsset, dels fordi fire ud af fem ambassadører kom herfra, dels fordi de var en smule ældre og mere erfarne. Ambassadørerne fra Middelfart var årgang 95-98, mens den eneste fra Fredericia var fra 1999 – noget der som nævnt andetsteds afspejler de to ungdomsråds forskellige profil. Alle ambassadører i Middelfart var ved projektstart gymnasieelever, mens hende fra Fredericia i løbet af projektet gik fra folkeskolen til gymnasiet. Det var fra starten planen, at ambassadørerne skulle aflønnes for deres egentlige arbejde. Formålet med dette var at have en gruppe, der kunne stilles skarpere krav til end de forventeligt mere anarkistisk indstillede deltagere. Det viste sig i løbet af processen, at flere af ambassadørerne foretrak det frie, uforpligtende, ulønnede liv som almindelige deltagere. De to, der holdt fast ved rollen som ansatte projektmedhjælpere hele vejen igennem viste sig dog som en væsentlig styrke for forløbet, så selve grundideen bag konstruktionen kan siges at have bevist sin bæredygtighed.

Sammensætningen af ambassadørgruppen afspejlede sig i høj grad i de deltagere, ambassadørerne inddrog i selve forløbet – gymnasieelever (ligelig fordelt på køn) i alderen 17-20 år udgjorde over halvdelen. Der var dog også både i Middelfart og Fredericia deltagere, der enten var videre efter gymnasiet eller var gået en helt anden vej i livet. Det drejede sig om deltagere i alderen 22-25 år, som for norges vedkommende var under videregående uddannelse, enkelte levede af tilfældige jobs efter afsluttet gymnasium, en enkelt var langtidssygemeldt med stress fra en uddannelse på produktions-skole. Alle deltagerne i denne aldersgruppe var af hankøn. Den mest sandsynlige forklaring på dette er, at deres vej ind i forløbet har været ved at de er brugere (amatørmusikere) af et af de to ungdomshuse, der har været omdrejningspunkter i projektet, og at det stadig hovedsagelig er unge mænd, der spiller i rockbands.

I forhold til det sekundære lag af deltagere, hvor ambitionen var samlet set 30, så er situationen stort set den samme: antallet er opnået samlet set, men med den klar overvægt af deltagere i Middelfart. Det skal også tilføjes, at det ikke helt lykkedes at inddrage de "løse" deltagere i den mere teoretiske del af læringsforløbet i det omfang vi havde håbet. De der var med i projektet på disse vilkår, mødte frem, når dagsordenen handlede om planlægning af konkrete projektaktiviteter, men sjældent når en mødegang mere handlede om de kompetencer, der kunne bruges i sammenhængen. En stor del af deres tilknytning til projektet er foregået i direkte kommunikation mellem disse løst tilknyttede deltagere og de respektive tovholdere på de projekter, de har stillet sig til rådighed for, således at vi ikke har mulighed for at foretage en præcis vurdering af omfanget af deres involvering.

I forbindelse med deltagernes arbejde på egne projektideer har der herudover været involveret et antal personer på helt uformelt plan – i de fleste tilfælde så uformelt, at vi ikke engang har registreret deres navne. Det er sket ved, at deltagere, der arbejdede med projektidéer, har brugt deres daglige omgangskreds til sparring på ideerne og i nogen tilfælde til løsning af konkrete opgaver (f.eks. at formulere tekster)

Projektets metoder

Med baggrund i forventningen om, at den specifikke målgruppe ville reagere afvisende på en alt for styrende og skoleagtig tilgang til formidling af projektmagerkompetencer, var projektet bygget op omkring en coachende læringsstil og et fleksibelt indhold som kunne tilgås efter behov. En slags tag-selv-buffet af viden, som deltagerne kunne betjene sig ved, når sulten meldte sig. Dog var præsentationen af det tilbudte læringsindhold lagt ind i en tidsmæssigt struktureret ramme, således at det også kunne følges som et egentligt læringsforløb med en mere traditionel progression. Og der var indtænkt "appetitstimulerende"

tiltag, bl.a. i form af oplæg fra spændende personligheder, der selv havde søsat kulturelle projekter uden at have en formel uddannelsesmæssig baggrund for det.

En af midlerne til at kunne tilbyde den fleksibilitet, vi tilstræbte, var fokus på formidling af læringsindhold online. Undervejs i arbejdet med dette blev dette fokus yderligere skærpet, så vi pålagde os selv udelukkende at arbejde med formater, der er egnede til deling via sociale medier. Specifikt indebar dette, at vi ca. midtvejs i projektførelsen valgte, at alle resterende undervisningsmaterialer skulle produceres som ultrakorte videoer, der således kunne distribueres via Instagram.

Det har været vigtigt for projektet hele vejen igennem at tilgodese den valgte målgruppes forventninger om en uformel struktur. Det har blandt andet betydet, at vi har givet afkald på at registrere deltagere med cpr-nummer – vi har udelukkende bedt om de kontaktoplysninger, der var relevante for at kunne holde deltagerne opdateret om kommende aktiviteter i projektet. Det har også betydet, at vi har givet de enkelte arbejdsgrupper omkring praktisk realisering af projektideer fuld autonomi – også selvom prisen i nogen tilfælde har været, at gennemførelsen ikke blev så effektiv som den kunne være blevet. Vi har med andre ord holdt fast i grundtanken om, at den væsentligste læringseffekt skulle komme fra, at deltagerne faktisk tog fuldt ejerskab til deres projektideer og stod med ansvaret og konsekvenserne af deres udmøntning af ideerne.

Ressourceforbrug/projektøkonomi

Projektregnskab er indsendt særskilt og skal ikke gentages i sin helhed her. Sammenfattende kan det siges, at de vurderinger af behovet for arbejdsindsats og eksterne udgifter, der lå til grund for det oprindelige projektbudget i ansøgningen, viste sig at holde forbløffende godt stik. På enkelte budgetposter har forbruget ligget lidt under det estimerede, og det har ikke været nødvendigt at afsætte yderligere ressourcer ud over budgettet på nogen enkeltposter. Samlet set ender projektet på denne måde med at have brugt lidt mindre end det budgetterede.

En del af ressourcebesparelsen kan tilskrives, at det lykkedes at kombinere nogle af de afsluttende aktiviteter i Fredericia med et fælles arrangement i byens gågader, som kommunens aftenskoler stod for. På denne måde kunne vi nyde godt af dels mindre omkostninger til sceneudstyr, dels af en vis frivillig indsats fra bestyrelsesmedlemmer i de involverede aftenskoler. For projektdeltagerne gav dette samarbejde også læringsmæssig mening i form af træning i praktiske samarbejdsrelationer med nogle lidt andre personer end målgruppens sædvanlige netværk.

Vi havde søgt om, og fået bevilliget, et beløb på 5.000 kr. til deltagelse i netværksmøder. Det viste sig imidlertid, at disse møder, herunder transporten frem og tilbage til København, var finansieret særskilt uden for rammerne af projektbevillingen, så disse 5.000 kr. viste sig ikke at være nødvendige. Vi har derfor også fratrukket dem i regnskabet.

I og med at det samlede ressourceforbrug på projektet har været mindre end budgetteret, beder vi heller ikke om at få hele det bevilgede beløb udbetalt. Med et samlet forbrug på 510.144 kr. og et krav om en egenfinansiering på 40 %, svarende til 204.058,- anmoder vi kun om at få udbetalt 306.086 af de oprindeligt bevilgede 336.331,-.

Gennemførte aktiviteter

Forløbet i Middelfart fulgte temmelig præcist det, der var beskrevet i ansøgningen. Dog forskudt tidsmæssigt ca. 3 måneder i forhold til den oprindelige plan. Denne forsinkelse skyldtes, at det viste sig at tage længere tid end planlagt at få skabt den stamme af ambassadører for projektet, der skulle stå for rekrutteringen af de egentlige deltagere, og at denne gruppe af ambassadører viste sig at have behov for en grundig indføring i hele konceptet – altså en slags læringsforløb inden læringsforløbet for slutbrugergruppen.

Der er i Middelfart afholdt i alt 18 fysiske mødegange, hvortil alle deltagere har været inviteret. Tallet dækker over tre indledende møder, hvor deltagerne selv var med til at planlægge det videre forløb, otte egentlige undervisningsgange med kombination af teoretiske oplæg og praktisk arbejde, tre arbejds møder, hvor der blev arbejdet med konkrete projektideer (noget af tiden opsplittet i arbejdsgrupper), et åbent arrangement under titlen Verbal Fight Club, to møder med brainstorming på opfølgning efter forløbets afslutning samt et afsluttende evalueringsmøde. Ud over disse 18 møder er vi vidende om, at deltagerne selv, uden vores medvirken, arrangerede to sammenkomster af mere social karakter, men specifikt for deltagerne i forløbet.

Efter at rammerne, forståelsen og en kernegruppe af deltagere var på plads, gennemførtes den planlagte møderække over otte gange i overensstemmelse med den oprindelige projektplan. Der blev dog, med undtagelse af de første tre gange, afsat mindre tid til den teoretiske læring på hvert møde, end det oprindeligt havde været hensigten, da deltagerne gav udtryk for behov for at fokusere mere på at arbejde med de konkrete projektideer.

Den projektidé, der viste sig at have mest luft under vingerne i Middelfart, var gennemførelsen af en serie temaarrangementer i Walker under titlen "Verbal Fight Club" – altså debatarrangementer, men med mere usædvanlige temaer og friere, mere underholdende form end de debatarrangementer, der traditionelt arrangeres af aftenskoler, biblioteker, kommuner og foreninger – og rensat for partipolitik. Vi endte med at bruge tre velbesøgte mødegange i forløbet på at udvikle ideer til arrangementer i serien. I forhold til den praktiske udførelse af ideen, så stod det hurtigt klart, at tidshorizonten for en sådan arrangementsrække lå langt ud over tidsrammerne for selve forløbet – hvilket dog ikke afskrækkede initiativtagerne fra at arbejde videre med realisering af ideen. Inden for forløbets tidsramme afholdtes et enkelt arrangement, der samtidig fungerede som inspirationsarrangement for deltagerne i forløbet. Arrangementets tema var "hvad er kultur", da dette spørgsmål havde vist sig at være noget, der kaldte på stærke holdninger og følelser hos deltagerne, og "kombattanterne" var henholdsvis H.C. Gimbel, dengang leder af Teater Republique, og de to stiftere af spilvirksomheden Kendama, begge med baggrund fra Middelfart. Der deltog omkring 30 i arrangementet, og diskussionslysten var stor, så konceptet beviste sin relevans. Samtidig fik de egentlige deltagere i forløbet herigennem lejlighed til at afprøve forskellige dele af forløbet med at planlægge, markedsføre og afvikle et lille projekt, bestående af et enkelt event.

I Fredericia besluttede vi et stykke inde i tidsforløbet at give afkald på den formelle ramme omkring læringsforløbet, simpelt hen fordi vi kunne mærke, at vi her ramte ind i en mental barriere hos målgruppen. De efterfølgende mødegange blev derfor annonceret som åbne idecafeer, og flyttet fra det lukkede mødelokale ud i foyeren i Ungdommens Hus. Der var således ikke et læringsforløb med teoretisk indhold og planlagt progression – hele læringen var baseret på deltagernes praktiske behov og indsats. På dette tidspunkt i forløbet var vi nået en del videre end i Middelfart med produktion af nemt tilgængelige

onlinematerialer, og tilbuddet til deltagerne om at give dem relevante kompetencer byggede derfor i høj grad på at tilskynde dem til at benytte sig af disse materialer.

I Fredericia blev der i lighed med i Middelfart afholdt tre indledende møder inden det egentlige forløb gik i gang. Disse fandt sted på et tidspunkt, hvor deltagergruppen ikke var formet endeligt, men dog med deltagelse af de af de unge, der allerede på daværende tidspunkt var knyttet til forløbet. Vi igangsatte derefter et egentligt undervisningsforløb efter samme model som i Middelfart, men med faldende deltagertal fra gang til gang. Der blev gennemført tre mødegange efter denne model, inden vi gik over til konceptet med åbne idecafeer. Disse blev afholdt ugentligt hen over foråret, i alt 10 gange. Der blev således gennemført i alt 16 fysiske mødegange i Fredericia.

I Fredericia kom en deltager med en idé om at udleve konceptet fra TV 2's reklame "Alt det vi deler" på åben gade med spontan inddragelse af de forbipasserende unge. Dette blev hovedfokus for arbejdet med realisering af projektideer i Fredericia, og løb af stablen en fredag aften (i forbindelse med butikernes Open by Night og diverse gadearrangementer fra Aftenskolerne i Fredericia) foran rådhuset. Det lykkedes at involvere et uventet stort antal tilfældigt forbipasserende unge, faktisk så mange at de opmærkede felter på fliserne ikke var store nok til at rumme alle de der ville være med.

Vi forsøgte os i Fredericia med at bruge projektets Facebookside til at aktivere målgruppen og dens projektideer ved at udskrive en konkurrence om den bedste projektidé, og forhåbentlig også på denne måde rekruttere egentlige deltagere. Dette var en succes, for så vidt at det var på denne måde vi kom i kontakt med den eneste deltager, der i Fredericia endte med at realisere sin projektidé, men vi måtte samtidig konstatere at hovedparten af reaktionerne kom fra unge, der optrådte som kulturforbrugere, ikke som kulturskabere. Konklusionen er, at personlige kontakter er afgørende for at nå ud til en relevant målgruppe, den kommunikation, der finder sted via sociale medier kan understøtte processen men ikke bære den.

Samlet set er tre projektideer gennemført. Herudover arbejder initiativtagerne til to ideer videre på at realisere dem uden for tidsrammen for forløbet.

Målet om samlet set at nå ud til 300-400 unge er opfyldt i form af deltagere i åbne arrangementer, herunder især arrangementet på gågaden i Fredericia samt Verbal Fight Club i Middelfart. Hertil kommer et antal, der har set og interageret med projektets hjemmeside og facebookside, men det er ikke muligt at fastslå hvor mange af disse der er gengangere i forhold til dem, vi har haft fysisk kontakt med.

Samlet vurdering af projektet

Det er vores klare vurdering, at projektet overordnet har nået de læringsmæssige mål, det var sat i verden for at nå. Hermed mener vi, at deltagerne har flyttet sig i forhold til forståelsen af, hvad projekter indebærer og i forhold til de kompetencer og færdigheder, der er nødvendige for at kunne omsætte løse ideer til levedygtige projekter med relevans for andre end en selv. I forhold til udgangspunktet viste det sig, at det praktiske arbejde med udmøntningen af konkrete projektideer kom til at fylde mere for deltagerne mens den teoretiske, mere skoleagtige, læring kom til at fylde mindre. Vi tager dette som udtryk for, at forløbet faktisk formåede at række ud til deltagere, der svarede til den målgruppe, det var tiltænkt, og at disse i endnu højere grad end forventet var praksisorienterede.

En særlig pointe i denne sammenhæng er, at det også lykkedes at gøre negative, praktiske erfaringer til del

af en konstruktiv læringsproces. En del af deltagerne projektideer blev ikke gennemført, enten fordi de blev frasorteret i den indledende udvælgelsesproces eller fordi initiativtagerne på et senere tidspunkt i forløbet stødte ind i uventede forhindringer, der ikke kunne ryddes af vejen inden for de givne tidsrammer. Ingen af disse tilfælde medførte frustrationer, konflikter eller førte til, at deltagerne forlod forløbet.

Hovedparten af de projekter, der blev frasorteret i processen, blev fravalgt, fordi vi (altså i første omgang DOF Lillebælt) vurderede, at de lå uden for det overordnede formål for forløbet. Det drejer sig bl.a. om projekter, der lå inden for idrætsområdet, projekter eller som handlede om kommunal infrastruktur/rammer (især oprettelse af en skaterbane). Disse projektforslag spillede dog en vigtig rolle i læringsprocessen ved at tjene som afsæt for en debat om, hvordan begreberne unge, kultur og projekter kan mødes, og hvad det egentlig er, der karakteriserer et ungekulturprojekt.

Andre projekter blev frasorteret fordi deltagerne vurderede at de ikke var originale nok – f.eks. en ide om at afholde en slags festival på en af områdets mange efterskoler i en ferie eller en festival for mad fra alverdens køkkener. På det helt generelle ideplan var der omkring 40 forskellige forslag i spil, altså en del flere end de 20, der var den oprindelige målsætning. I løbet af de mødegange, hvor vi arbejdede med konkretisering blev disse ideer kogt ned til seks forslag – dels ved frasortering, dels ved samkøring af beslægtede forslag. Disse seks forslag havde så hver deres fortalere, der forsøgte at overbevise de øvrige om lige netop deres projekts fortrin.

I Middelfart endte processen med, at der blev nedsat arbejdsgrupper til at arbejde med realisering af tre ideer: Verbal Fight Club (beskrevet andetsteds), Nik Kræften en Skalle og Tour de Africa. Sidstnævnte drejede sig om at et par af de lidt ældre deltagere planlagde at køre hele Afrika rundt sammen med 3-4 flere og dokumentere det løbende med videoer og podcasts. Det hele skulle munde ud i en fotoudstilling om turen. Projektet var i sin natur ret lukket med hensyn til deltagerkreds, og det var på forhånd klart, at tidshorizonten for realisering ville ligge ud over dette forløb. Alligevel rummede arbejdet med ideen så mange læringspointer af værdi for alle deltagere, at vi valgte at lægge en indsats i det, især fordi der her var mulighed for at arbejde reelt med fundraising og med at gøre et projekt relevant for andre end de umiddelbare deltagere. Det var også i forhold til dette projekt vi i høj grad fik brug for tilbuddet om online coaching – simpelt hen fordi de pågældende deltagere af uddannelsesmæssige årsager var forhindrede i at møde frem til en stor del af undervisningsgangene.

Nik Kræften en Skalle var værdifuld for deltagerne læring ved at udvikle sig fra en ganske løs tanke til en ret gennemarbejdet projektbeskrivelse i løbet af forløbet. En af keredeltagerne spillede ud med en ide om at opfordre deres jævnaldrende til at lade sig klippe skaldede til fordel for Kræftens Bekæmpelse. Hen over de næste møder i deltagergruppen voksede denne tanke til en ide om et egentligt event med musik og andre indslag, og der blev nedsat undergrupper til at arbejde med forskellige elementer af realiseringen. Projektet endte med ikke at blive realiseret, dels fordi det viste sig at ambitionsniveauet var sat for højt i forhold til de ressourcer der var at arbejde med, dels fordi arbejdsgrupperne i nogen grad smuldrede hen over sommerferien. Alligevel var det i arbejdet med netop dette projekt, at deltagerne fik brug for nogle af de teoretiske projektlederkompetencer i praksis, så læringsmæssigt har det spillet en positiv rolle.

Som følge af det mindre deltagerantal i Fredericia og den anderledes struktur i forløbet der lykkedes det ikke at gennemføre en så velstruktureret udvælgelsesproces som i Middelfart. Dels var der færre ideer at vælge imellem som udgangspunkt, reelt kun 5-6, dels var udskiftningen i de fremmødte fra gang til gang for

stor til at køre en kontinuerlig proces over flere mødegange. Der blev således i praksis i Fredericia kun arbejdet på den ene projektidé, der endte med at blive realiseret.

Samtidig med effekten over for deltagerne har forløbet også været lærerigt for hele vores organisation. Som aftenskole, forankret i folkeoplysningen, står vi et eller andet sted midtvejs mellem det frivillige foreningsliv og en professionelt organiseret uddannelsesverden, og færdes rimelig hjemmefant i begge disse miljøer – men vi har gennem dette projekt fået førstehåndskendskab til et tredje ben i den folkelige kultur – der hvor der ikke findes bestyrelser og vedtægter, der hvor spontaniteten og den utæmmede kreativitet hersker og hvor gennemsnitsalderen er væsentligt under det, vi oplever i foreningsliv og aftenskoler. Og vi har lært, at dette miljø er en udtømmelig kilde til fornyelse, også for vores egen verden, og at det faktisk sagtens kan lade sig gøre at finde berøringsflader, der efterlader både gamle aftenskolenisser og vilde unge idemagere med en fornemmelse af at have haft udbytte af samspillet. Vi blev udfordret på vanetænkning, både hvad angår organisationsformer og hvad angår selve indholdet, og er i den proces blevet tvunget til at være skarpere til at beskrive og definere os selv så vi er relevante og forståelige for folk med helt andre forudsætninger. En af de punkter, hvor vi undervejs måtte ændre vores vante tankegang, drejer sig om kilden til underviserens autoritet. Vi var nødt til at tage vores løfte om et uformelt miljø alvorligt, og selv blive en del af det miljø – det fungerede ikke med at vi som bærere af faglighed og autoritet stod uden for den gruppe, vi skulle have til at fungere organisk. Vi var nødt til at tage deltagerne alvorligt som samtalepartnere i en dialog, hvor vi kunne bidrage med erfaringer og faglig viden, men hvor de på tilsvarende vis kunne bidrage med indsigter, vi ikke havde.

II. Selvaluering

Relevans for målgruppen

Ambitionen var at bibringe nogle kompetencer med hensyn til struktureret arbejdsform til en målgruppe, der per definition forholder sig mere end skeptisk til enhver form for struktur. Samtidig er det karakteristisk for målgruppen, at hver person her kun repræsenterer sig selv, og at motivationen til at deltage er rent personlig – man er ikke sendt i byen som repræsentant for en forening eller et andet fællesskab. Det betyder så til gengæld, at forløbet har stået sin prøve for relevans i det omfang, det er lykkedes at inddrage og fastholde deltagere. De ville simpelt hen ikke have holdt fast ved deltagelsen, hvis det de fik ud af at være med, ikke var relevant.

Det er da også det, vi har hørt i deltagernes (mundtlige) feedback. De har givet udtryk for at de er kommet ud af forløbet med nogle indsigter, som er værdifulde for dem, om end måske i en bredere, mere generel forstand end de meget specifikke projektlederkompetencer, der som udgangspunkt var lagt op til. Lidt forenklet kan man sige, at det de har taget med sig, i højere grad har været dannelse end uddannelse. En del af deltagerne var og er aktive omkring den brugergruppe, der deltager i driften af ungdomshuset Walker i Middelfart, og de har givet udtryk for, at deres deltagelse i forløbet har været medvirkende til, at de nu i højere grad end tidligere tager initiativ til en bredere vifte af arrangementstyper i huset. Hvor det tidligere stort set udelukkende har været koncerter, der blev afholdt, så afholdes der nu forskellige temaarrangementer, loppemarkeder, fællesspisning mv. Det vil være at overdrive at tage hele æren for dette, men at vi har været med til at skabe forudsætningerne for denne større mangfoldighed tør vi godt hævde.

Problemer undervejs

Der har ikke været egentlige problemer undervejs i gennemførelsen af forløbene. Der har været vanskeligheder i forhold til at nå ud til målgruppen, men det var på forhånd forudset, i og med at målgruppen var defineret som den var. Denne og andre udfordringer blev løst ved at indsatsen, organiseringen og indholdet løbende blev tilpasset til de resultater og den feedback vi opnåede. Som nævnt ovenfor medførte dette en vis forsinkelse i forhold til den oprindelige tidsplan, men bortset fra dette fik det ingen indflydelse på projektets opnåelse af sine mål.

Vi forsøgte at gennemføre en spørgeskemaundersøgelse blandt deltaerne for at få et mere struktureret datagrundlag for evalueringen af forløbet, men selv efter gentagne opfordringer fik vi kun to besvarelser tilbage på skemaet, så vi har valgt at se bort fra denne undersøgelse. Vi må konstatere, at et spørgeskema, uanset hvordan det er formuleret, i sig selv signaliserer en grad af formalitet, som ikke harmonerer med den grundtone vi sammen med deltagerne havde anslået.

Samarbejdsrelationer og interessenter

Projektet havde to hovedsamarbejdspartnere: Middelfart Ungdomsråd og Fredericia Ungebyråd. Trods de to næsten enslydende navne er det to meget forskellige størrelser. På det formelle plan adskiller de sig først og fremmest ved den aldersgruppe, de repræsenterer. Middelfart Ungdomsråd dækker aldersgruppen 16-24 år, altså præcis samme gruppe som målgruppen for Kultopia. Fredericia Ungebyråd sammensættes derimod hovedsagelig af elever fra folkeskolens ældste klasser, og der er derfor en begrænset aldersmæssig overlapning mellem ungebyrådet og målgruppen for projektmagerforløbet. Der er også væsentlig forskel på de to råds selvforståelse og indsatsområde, hvor Middelfart Ungdomsråd i høj grad er

orienteret mod egne, handlingsrettede initiativer mens Fredericia Ungebyråd i højere grad defineres som et rådgivende organ, der reagerer på de initiativer, der tages på ungeområdet af byrådet.

I hver af de to kommuner var der i tilknytning til den primære samarbejdspartner en bredere kreds af interessenter i form af ansatte i kommunens administration med ansvar for at understøtte henholdsvis ungdomsrådet og ungebyrådet, ansat daglig ledelse i henholdsvis Ungdomshuset Walker (Middelfart) og Ungdommens Hus (Fredericia). Det var en positiv overraskelse, i hvor høj grad disse forskellige interessenter viste sig parate til ikke alene at bakke op om Kultopia i ord, men rent faktisk involverede sig i gennemførelsen. Det var dog heller ikke helt uden problemer – det krævede et par møder før vi nåede frem til en samarbejdsform, der på en gang tilgodeså de kommunalt ansattes forventning om orden i sagerne og projektets grundpræmis om uformel organisering og plads til spontanitet. Da disse kanter var blevet fileet af forløb det videre samarbejde til alle parter tilfredshed.

I forbindelse med den afsluttende realisering af en ide fra en af deltagerne i Fredericia opstod der en ny samarbejdsrelation, nemlig med Aftenskolerne i Fredericia (AiF). Det viste sig, at det ville passe fint, både tidsmæssigt og på andre måder, hvis realiseringen af den pågældende projektidé blev lagt ind som et element i en fælles markering af folkeoplysning og amatørkultur på byens gågader, og der blev derfor afholdt nogle møder mellem AiF og deltagerne i projektet.

De positive erfaringer

Ideen med at have en pyramide af forskellige niveauer af deltagelse i projektet har vist sig at fungere rigtig fint. Især det at vi lod en gruppe af deltagerne fungere som ambassadører viste sig helt afgørende for at kunne opnå kontakt og troværdighed over for målgruppen. Det blev hurtigt klart, at vi ved at tildele dem denne rolle, også forpligtede os til at give dem reel indflydelse på forløbet på et niveau, vi ikke havde forestillet os på forhånd. De unge, der var kvalificerede til at løfte denne opgave, var også for initiativrige og selvbevidste til bare at acceptere en rolle som udførende på planer lagt af os andre. På den anden side viste de pågældende sig mere end værdige til den tillid – alle deres forslag til ændringer i indhold og metoder gjorde reelt projektet bedre. De stod også selv for at lave hjemmeside og facebookside for Kultopia, og løste også denne opgave på et forbløffende højt niveau.

En af deltagerne i Fredericia viste sig at have udfordringer med psykisk skrøbelighed. Han var fra starten helt åben om dette, og vi kunne derfor tage de fornødne hensyn. Det viste sig som en positiv og lærerig oplevelse for både den pågældende, for os som arrangører af forløbet og for de øvrige involverede unge at vi fik vist, at vi kunne arbejde seriøst og respektfuldt med hans projektidé uden at stille ham over for et forventningspres, der ville have skræmt ham væk.

Barrierer for projektets opnåelse af målene

Ud over vanskeligheden ved at motivere den valgte målgruppe har den væsentligste barriere været tidsrammen i forhold til at få afprøvet et projektforsløb lige fra løst idé til afslutning og lukning af alle løse ender. Ambitionsniveauet i mange af de projektidéer, deltagerne kom med, oversteg langt det, der kunne afprøves i praksis med de ressourcer og tidsrammer, der var til rådighed. En del af deltagerne fremlagde idéer, der snarere gik ud på at skabe infrastruktur og fysiske rammer for realisering af ungdomskultur end projekter, der direkte drejede sig om at udleve kultur. Vi stod således med opgaven at introducere noget realisme uden af den grund at komme til at virke som en samling sure lyseslukkere. Denne forventningsafstemning forløb ikke uden knaster, men kom dog ikke til at være en uoverstigelig hindring på noget punkt i forløbet.

Hvad kunne vi selv have gjort bedre?

Projektets håndtering af processen med løbende tilpasning af indhold og aktiviteter til deltageres behov og ønsker kunne være håndteret bedre. Det er uundgåeligt, at en sådan proces er tidskrævende, men vi kunne være nået frem til det endelige format hurtigere, hvis vi på hvert trin i processen med det samme havde arbejdet med flere scenarier, således at vi ikke skulle starte helt forfra, hver gang vi måtte konkludere at vores oprindelige plan ikke var den optimale. Dette drejer sig i første række om projektets produktion af onlinebaserede undervisningsmaterialer til deltagerne, hvoraf en del først blev færdige efter at vi havde sluppet den løbende kontakt til deltagerne.

Projektets forankring i organisationen

Projektet har sat varige spor hos os på flere forskellige planer. Det mest håndgribelige er de videoer og andre undervisningsmaterialer, der er produceret under forløbet. Disse er naturligvis offentligt tilgængelige, og kan frit bruges af alle der vil, men det er klart, at vi som udviklere af materialerne har gennemarbejdet de kompetencer der er nedlagt i materialerne i en grad, så vi har særligt gode forudsætninger for at drage nytte af materialerne fremover.

Vi vurderer de relationer vi har fået skabt til ungdomsrådene og ungdomshusene i de to kommuner vældig højt. Der er ingen tvivl om, at vi fremover vil have mere blik for muligheden for at lave fælles eller koordinerede aktiviteter med disse partnere. Det kan f.eks. dreje sig om at gøre aktiviteter i Ungdommens Hus i Fredericia til en fast del af programmet i forbindelse med den årligt tilbagevendende markering af folkeoplysning og kultur i byens centrum. Vi vil også følge op på kontakterne med ungdomshuset Walker i Middelfart, og især se på mulighederne for at indgå i fælles projekter, hvor vi stiller vore kompetencer som fundraisere til rådighed for realisering af deres ideer. Endelig holder vi også, på et uformelt plan, kontakten ved lige til dem, der var involveret som ambassadører i Kultopia.

En del af hele grundtanken bag projektet var at skabe grundlag for at tilbyde lignende forløb i nogle af de andre kommuner, hvor vores fælles administration driver aftenskoler. Dette arbejder vi stadig på at realisere – og en af konklusionerne på de gennemførte forløb er at der skal være absolut fokus på praktisk arbejde med projektinitiativer, og at forløbene skal være overskuelige, både med hensyn den mængde tid, den enkelte skal sætte af til at deltage og de mål, der sættes op.